

[Jens Thomsen.]

12 000 Kr. om Aaret, blev han til Stadighed fremstillet i „Politiken“ med en Globus i Haanden, hvorpaa der stod 12 000 Kr. Den Slags utiltalende Fremstillinger ser man ikke mere, efter at Systemets Venner og Partifæller har overtaget den rige Arv. Bestyrelsesmedlemmerne i Store Nordiske nyder fremdeles Frugten af Tietgens fortjenstfulde og dygtige Arbejde. Jeg vil ikke rejse Indsigelse imod Princippet i denne Fremgangsmaade, og jeg vil ikke fremkalde Misundelse mod Arvingerne til de gode Tantiemeindtægter, men jeg vil nedlægge en skarp Protest imod, at disse lettjente Indtægter fritages for de tunge Skattebyrder, der paalægges de almindelige Skatteydere, som gennem en stor Arbejdsindsats og en betydelig forretningsmæssig Risiko har tjent deres Indtægter. Lovforslaget vil ødelægge det private Initiativ, og det gøres paa en hensynsløs og brutal Maade, fordi det sker med tilbagevirkende Kraft. Mange af Skatterne kan overhovedet ikke inddrives, fordi Solderisterne har brugt Pengene, men de, der har konsolideret deres Forretning i Stedet for, kan blive straffet, for der er der Værdier at gøre Udlæg i. Mange Landmænd har i aarevis ført en haard Kamp for at blive ved Bedriften, men bukkede under i Kampen for Tilværelsen. Andre kom over Krisen og konsoliderede sig nu, da Priserne blev rimelige for Landbrugets Varer, men nu kan denne Lov igen slaa deres økonomiske Stilling i Stykker.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om der for saadanne Skatteyderes Vedkommende ikke kunde opnaas en Ordning, saaledes at de af Staten kan faa Laan af de ledige Penge til Betaling af de store Skatter og Tvangsopsparinger, som de nu skal præstere. Det er urimeligt, at Loven skal tvinge disse Mennesker til at optage dyre Banklaan eller drive dem fra deres Erhverv og deres Hjem, som de maaske har ofret en Menneskealders Kamp for at bevare. Mange af dem, der gik ud i en betydelig Risiko for at opnaa en Fortjeneste, havde maaske undladt det, hvis de paa Forhaand havde kendt Lovens Virkning. Mon ikke en Del af Fiskerne havde sparet Livet i deres farlige Erhverv, hvis de havde været vidende om, at der kom en Lov med tilbagevirkende Kraft, der berøvede deres efterladte 85 pCt. af deres Fortjeneste, samtidig med at de Skatteydere, der havde de store Indtægter allerede før Krigen i

Sammenligningsaarene, fritages for disse store Skattebyrder? Nu forstaar jeg til fulde, hvorfor Reparationsloven fortsat blev gennemført i Byerne, efter at den for længst var standset paa Landet. Mange Krigskonjunkturindtægter blev der bundet i omfattende Bygningsreparationer. Paa den Maade sparedes indtil 85 pCt. af Indtægterne i Skat, og desforuden fik disse Skatteydere et direkte Statstilskud til den samlede Udgift paa 25 eller 35 pCt., men den Mand, der havde konsolideret sin Forretning ved at afbetale sin Gæld, maa først betale sin Merindkomstskat og andre Skatter, og bagefter kommer den foreliggende Lov med nye og store Indgreb i hans Konsolidering. Det giver en grænseløs Ulighed og Uretfærdighed i Skattebyrdernes Fordeling. Tilmeld kan de saakaldte Krigskonjunkturskatter ikke fradrages Indtægten i det kommende Aar. En Skatteyder med 10 000 Kr. i Indtægt kan i denne Henseende ikke opnaa samme Ret som de store Skatteydere, fordi hans Indtægt var for lille i Sammenligningsaarene.

Da Skattelovforslaget af 1940 blev fremsat, havde den daværende Finansminister udarbejdet det saaledes, at Skattebetalingen ikke maatte fradrages Indtægterne i det kommende Aar, men efter en enstemmig Protest fra alle Oppositionspartierne, ja, endogsaa fra de Radikale, der var Regeringsparti, gik Ministeren dengang væk fra dette nye Princip, men kun paa Betingelse af at Procentskalaen i den Anledning blev omarbejdet og forhøjet. Denne Forhøjelse blev gennemført, men til Trods herfor kommer den nuværende Finansminister og gennemfører det nye Princip med tilbagevirkende Kraft — vel at mærke kun for de Skatteyderes Vedkommende, der havde en mindre Indtægt i Sammenligningsaarene.

Det er ubegribeligt, at Venstre, Konservativ og Radikale, der stod fast over for Princippet under Finansminister V. Buhl, kan give deres Tilslutning nu, da Princippet bygges ovenover de forhøjede Skattesatser. Derved bliver de tifold mere uretfærdige, og de bliver særlig uretfærdige, fordi de ikke rammer alle Skatteydere. Det er jo kun dem med de mindre Indtægter i Sammenligningsaarene, der rammes. Loven vil virke saa uretfærdigt, at der er god Grund til at ændre den. Det vil hæve sig paa hele Samfundet, fordi den ødelægger det private Initiativ. Naar Skatteyderne udsættes for den Slags Skattelove med tilbagevirkende Kraft, skal det lamme Fore-